

EVANGÉLIUMI MUNKÁS

„Mindenik az ő jutalmát veszi munkája szerint.” 1 Kor. 3, 8.

1922.

MEGJELENIK MINDEN NEGYEDÉVBEN.

2. szám.

Küzdelem a létért.

A föld nemzetei között évezredek óta tántáni küzdelem folyik a létért. Ezt bizonyítja a világtörténelem. A naggyá és hatalmasá vált nemzetnek legfőbb törekvése, hogy a nálánál gyöngébbet elnyomja vagy megsemmisítse. Az üzletvilágban ugyanígy van. A konkurrenst minden üzletember szeretné felülmulni, minden üzleti előnyhöz először jutni, sőt bizonyos mértékben a képzelt ellenfelet mindenki szeretné ártalmatlanná tenni.

Ennek ellenében az igaz keresztyén a létért való küzdelemnek ezt az oldalát nem ismeri. Isten gyermeke egészen más állásponton van. Ő sosem fogja megkísérelni, hogy embertársa kontójára előnyöket szerezzen, sosem fogja szükségesnek találni másoknak az utból való eltevését. Sosem igyekszik valamely állást betölteni anélkül, hogy meggyőződne arról, hogy Istentől rendeltetett az neki. Ő tudja azt, hogy a békességben való együttlakozás, az egymás iránti jóakarát és segedelem, az egymás terhének hordozása csak áldást és boldogságot hozhat és hogy az egymás előnyén való igaz öröm csak nemesíti a jellemét. Ha az igaz keresztyénnek valamitől vissza is kell lépnie, hogy másnak, esetleg olyannak adjon helyet, aki azt a bizonyos tisztséget talán jobban van hivatva betölteni, akkor is békével és alázattal adja meg magát anélkül, hogy küzdelmet kezdene a létért. Ezt nem teszi még akkor sem, ha meg van győződve arról, hogy természetes tehetségeinél fogva őt illetné meg a tisztség mások előtt. Az ember természeténél fogva szeret légvárakat építeni, de Isten sokszor D. J. Disselhoff beismerése szerint, a legmerészebb reményeink idejében egy olyan jelentéktelen alantas munkára hív, melyet

bárki más is megtehetne. A test és vér természetesen kikel ez ellen, mondván: „Én sokkal magasabbra, sokkal nagyobbra hivatattam! Én tehetséges lévén, nagy dolgokat vihetek véghez! Nem hagyhatom erőmet és tehetségemet e dicstelen helyen szétmorzsolódni!” Igaz az, hogy igénytelen állást nem könnyű betölteni, különösen annak nem, aki meg van róla győződve, hogy ő nagyobbra hivatott. És milyen sokan vannak, kik magukat csak nagy eszmék megvalósítására érzik hivatottnak, az Isten népe között! Az utolsó években különösen tapasztaltuk ezt. Sokan voltak, akik magukat Isten különös üzenethordozóinak állítva tolakodóan léptek fel, hogy a szerintük nekik kijelölt polcra jussanak.

Tekintsük meg József életét, kiben a fentebb felsorolt keresztyéni erények ugyszólván megtestesültek. Ő, ki egy szabad polgárnak szabad fia volt, beletörődött abba, hogy rabszolgaként eladassék és mint ilyen, a legalantasabb munkát végezze. Ebben a munkában azonban kitartóan, türelmesen viselkedett, azért el is nyerte jutalmát az ő életének adója, és megőrzőjétől. Tudta ő nagyon jól, hogy felmagasztaltatásának elérésére nem szükséges sem eszes, sem pedig ravasz gondolatokkal foglalkoznia, sem pedig ilyeneket megvalósítani, mert Isten az ő akarata szerint megadja azt annak idején. Isten akaratát látta mindenben, habár tudta, hogy szenvedéseit emberek okozták. Isten akaratában való tökéletes megnyugvása azután gazdagon megjutalmaztatott. Későbbi magas állásának betöltésére az által mutatta magát alkalmasnak, hogy nem rugódzott Isten akarata ellen, hanem a neki kijelölt alacsony állást alázatos hűséggel töltötte be. Életfeiadatát nem földi, hanem mennyei célok elérésében látta. Ezzel összhangban azt olvassuk a „Nagy

orvos lábnyomában“ című mű 484. oldalán: Mindenki, aki azt hiszi, hogy munkája nem eléggé becsültetik, és aki nagyobb, felelősségteljesebb állás elnyerésére törekszik, tudja meg azt, hogy „mert nem napkeletől, sem napnyugattól, s nem is a puszta felől támad a felmagasztalás; hanem Isten a bíró, aki egyet megaláz, mást felmagasztal!“ Zsoltár 75, 7—8. A menny örök tervezetében minden embernek megvan a maga helye. Az Istennel való hűséges együttmunkálkodásunktól függ pedig, hogy betöltjük-e e helyet vagy nem.“ Az időknek végén nem kérdeztetik majd tőled, hogy milyen álláspontot foglaltál e, vagy milyen tisztséget töltöttél be egykor? Sőt ellenkezőleg azt kérdezik majd tőled: Hűségesen töltötted be a neked rendelt hivatást? Máté 25, 40. A tisztséget, melybe helyezettünk, hűségesen betölteni — ez a keresztyén küzdelme!

R. Rühling.

GYÜLEKEZET.

Isten iskolája.

Sátán, a maradékot elkeseredetten üldöző sárkány, ki a mi lelkünk legádázabb ellensége, minden lehetőséget kihasznál, hogy Isten gyermekeinek hitét megingassa. Ezt pedig úgy gyakorolja, hogy majd Isten ígéje, majd pedig szent munkája iránt ébreszt kételkedést, hitetlenséget az emberi szivben. Évezredek hosszú során át ez a fegyver bizonyult a legeredményesebbnek a minden hazugságok atyjának kezében. Ezzel tört utat az első bűnnek is az emberben. Ugymond — „Csak ugyan azt mondta Isten?“ 1. Mózes 3, 1. És azóta kételkedik a természetes ember mindenben; kételkedik Istenben, az ő munkájában, kételkedik ígéjének valódiságában, az Isten hívő gyermekeinek őszinteségében — csak önmagában nem! Oh, ha tudná a természetes ember, hogy mit áldoz fel és hogy mivé lesz önbizalma folytán! . . . Az apostol azt mondja: „Aki kételkedik, az hasonlatos a tenger habjához, melyet a szél ide s tova

hány.“ Jakab 1, 6. Eme szavak valódiságáról elég bizonyítékot szolgáltat a Genezáret tavának hullámain kételkedő Péter. Máté 14, 28—31. Ő azon erős hitű ember ellentétjének bizonyult, aki hit által hegyeket mozdit el helyéről. Máté 21, 21; Zsid. 11, 1. Isten mai gyermekeinek számára, tehát a mi számunkra egy végnélkül fontos figyelmeztetés azért ez: „Mindeneiket zugolódások és versengések nélkül cselekedjete, hogy legyetek feddhetetlenek és tiszták, Istennek szeplőtlen gyermekei ez elfordult és elvetemedett nemzetség közepette, kik között fényletek, mint csillagok e világon.“ Filippi 2, 14—15.

De most tekintsük meg a biblia egy emberét; vajjon ők hibánélkül valók és szabadok voltak a bűnötől? Ő nem! A hitében való gyengélkedésnek mily bizonyítékát adta például Ábrahám az ő Egyiptomban való vándorlásának idején! Jóllehet szavai, melyekkel Sárát testvérének adta ki, nem mondhatók egyenesen hazugságnak, de épen ezekkel burkolta be és tette felismerhetetlenné az igazságot. Ezzel természetesen számítása ellenére csak növelte a feleségét és őt magát környező veszedelmet. Izsákot a falánkság győzte le, amelynek a családi háboruságokon kívül Ézsau helytelen nevelése volt a következő ménye, aki később egy tál ételt fontosabbnak tartott elsőszülöttségi jogánál. Rebeka pedig szeretett fiát Jákobot arra birta, hogy az öreg, élemedett atyját megcsalja. Jákob érzékileg szerette Ráheld, ami helytelen elnézést idézett elő vele szemben, mellyel még a bálványimádás bűnét is elnézte neki. József hű és árulkodó volt. És ezen rossz jellemtulajdonságait Isten csak a legnehezebb megpróbáltatások árán tudta eltávolítani tőle. Mózes, saját erejében bizva egy embert fosztott meg életétől, mely betegséget Isten 40 éves pusztai magánnyal büntetett és gyógyított. Sámson, az Istennek választottja, Urának határozott parancsa ellenére pogány feleséget vett, amivel sok keserűséget és szívfájdalmat szerzett önmagának. Dávid király Saul elől a filiszteusok földjére menekült, amely cselekedettel sorsát csak mégjobban nehezítette. — Az Isten iskoláját senki el nem kerülheti — és az Istennek szive szerint való választottja, hatalmának tetőfokán, az el-

képzelt legnagyobb bűnbe esett, — házasságtörő és gyilkos lett. Fiainak egyike szintén házasságtörést követett el és pedig Dávid egyetlen leányán. Egy másik fia gyilkos lett, sőt néki, a választottnak is saját fia elöl kellett menekülnie, aki életére tört. Jónás próféta menekülni akart az Ur elöl, amely cselekedete nagy veszedelembé döntötte őt. Nem akart Ninivé istentelen lakósa előtt Uráról bizonyóságot tenni, büntetésül a nyers hajósok szemeláttára kellett a halálos veszedelmet élete feláldozásával kiállania. Az Ur pedig csodálatos uton mégis a Ninivébe vezető utra vitte, feladatát mégis végeznie kellett . . . Péter, mert háromszor megtagadta az Urat, éreznie kellett, mily keserűséget okoz az, ha az embert hitéért üldözik és megtagadják!

De mit tanuljunk mi mindezekből? Azt, hogy Istennek alapelve: „Ami vet az ember, azt aratja is!“ Galata 6, 7. Ez egy megmáshatatlán világtörvény úgy a természetben, mint az emberi életben, testileg, lelkileg és szellemileg. Igen . . . mindig azt aratod, amit vetettél! Ebben a tekintetben nem tesz Isten különbséget még a hívő és hitetlen között sem, sőt sokszor azt tapasztalod, hogy a hívőre sokkal erősebben nehezedik vétkeinek súlya ebben az életben, mint az istentelenre. Ez pedig nem azért van így, mert Isten talán keveset törődik veled; Isten előtt minden igaz hívő hasonló a nemes fémhez, melyet kiásása után gondosan tisztít meg a kutató minden salaktól. Csupán az értéktelen leletekkel nem foglalkoznak annyit! Isten megbocsájtja ugyan bűneidet, sőt Ésa. 43, 25 és Mikeás 7, 18—19 szerint elfedezi, hogy azokról soha többé meg ne emlékezzen, de tapasztalataitól semmi szín alatt nem vonja meg gyermekeit. Ime ezért engedi meg, hogy minden dolog a maga természetes útján haladjon. A bűncselekményt a beismerés, a megbánás és a büntetés követi. Isten azonban nagy szeretettel ad erőt, hogy mindeneket elviselhessünk és megértsük, hogy mért kerültünk az ő fenyítőiskolájába. „Akit én szeretek, megfeddem és megfenyitem; légy buzgóságos azért és térj meg!“ Ime ez az ő nevelőiskolájának arany-szövege . . .

Te pedig kedves testvérem, tudva azt, hogy

a meg nem bánt, sőt sokszor a megbánt bűnöket sem hagyja büntetés nélkül, nem indulsz kegyelmességre, elnézésre vétkező testvéreddel szemben? Nem támad szivedben vágyakozás tévelygő testvéred megmentésére? Hogyha azt állítod, hogy szereted az Istent, sosem szabad megvetést érezned embertársaid iránt! Ha Istent igazán szereted, szomorúságot, fájdalmat kell érezned, ha embertársadat vétkezni látod, különösen, ha Isten munkájának ártalmára van az. Mondom, az Istent szeretőknél sosem szabad a tévelygőktől megvetéssel elfordulniok, mert — „aki nem szereti a maga atyjafiát, akit lát, hogyan szeretheti Istent, akit nem lát.“ 1. János 4, 20.

Ha bizonyos esetben testvéred nem cselekedett úgy, amint te az ő helyében cselekedtél volna, — van okod azért őt gyűlölni? S ha mégis így cselekszel, nem vétkezel e azzal? Miért ítéled el testvéred cselekedetét sokszor anélkül, hogy cselekedetének okát ismernéd? Vajjon jó volna, ha az Isten az ítéletnek nagy napján veled hasonlóan cselekednék? Pedig ha te magad nem változol másokkal szemben, minden bizonytalán úgy fog történni veled! Ezt a feltevést megerősíti az Ur Jézus Krisztus az ő hegyibeszédében: „Amilyen mérleggel ti mértek, olyannal mérnek majd tinéktek.“ Máté 7, 2. Mestered eme szavait pedig nemde kétkedés nélkül hiszed?

Bűnt bűnnel eltörölni nem lehet! De akkor hogyan töröltetnek el vétkeink? Talán az által, ha valaki érdekünkben újból vétkezik? Ilyesmivel szabadul meg az ember vétkeitől? Bizonyára nem! Isten szent ígéje is egészen más okát adja a bűneltörlésnek és más módját a megbocsátásnak. János 3, 16. „Mert úgy szerette Isten a világot, hogy az ő egyszülött fiát adá, hogy minden, valaki hiszen ő benne, el ne vesszen, hanem örök életet vegyen!“ Mit kell tehát kizárólag gyakorolnod, ha érzed, hogy hivatva vagy tévelygő testvéredet megmenteni? Szeretetet az és ismét csak szeretet! Nem a gyűlölködés, sem pedig a civakodás az, melynek gyökörlése folytán elkerülhető a bűn. Hogyha pedig tévelygő testvéred rossz tulajdonságait, bűneit gyáván annak háta megett hangoztatod és kárhooztatod, azt gondold, hogy cselekedeteddel segítettél rajta? Nem gondold meg, hogy ellen-

kezőleg, tekintélyén ejtettél csorbát cselekedetteddel? tehát eszköz voltál, hogy bűne annál nagyobbra nevededjen!

Dehát mindent elhallgasson az ember? Hiszen ezzel jónak állítja az igazságtalanságot. Nem, ilyesmit nem kíván sehohol az irás. Ha úgy volna, nem volna szabad az evangéliumot, melynek célja az embereket bűneikről meggyőzni és tőle elidegeníteni, senkinek sem hirdetni! Sőt, Kainnak könnyelmű kérdésére: „Avagy őrizdje vagyok-e az én atyámfiaimnak“ mint egy feleletül mondja az Ur: „Embernek fia őrállóul adtalak téged az Izráel házában, hogy megintsed őket az én nevemben“ Ezekiel 33, 7. Látod, ezek szerint szent kötelességünk vétkezõ testvéreinket meginteni, ha nem akarjuk, hogy az Ur bennünket is felelõsségre vonjon hibáinkért. Különbben a földi igazságszolgáltatás aranyzóvege is a következõ: „Az orgazda a tolvaj büntetésével sujtatik.“

Ha azonban a figyelmeztetés nagy kérdése előtt állasz, soha ne kövess mást, mint a bibliai utat. Máté 18, 15—17. Ezt sem elhamarkodva, hanem gondos elõkészülés után. Vizsgálj meg magadat imával szivedben, hogy az elfordult hitetlenségnek nem vagy-e részese? Vessed fel szivedben e kérdést: Megváltóm példájához hiven imádkoztam-e, hogy testvérem hite meg ne rendüljön? Nem esem-e én is a bűnnek hasonló nemébe? Vajjon igazabb vagyok-e én nálánál? Mert látod kedves testvérem, ezt az önvizsgálatot feltétlenül megkívánja tőled Krisztusod! . . . „Avagy mimódon mondhatod a te atyádfiaimnak: Hadd vessem ki a szemedből a szálkát; holott a tiedben gerenda vagyon?“ Máté 7, 4. Hogyha magadat így megvizsgáltad és mindent jónak találtál, vizsgálj meg testvéred bűnét a szentírás világánál. Imádkozz, hogy az Ur helyes időben helyes gondolatot és mindent elfedezõ szeretetet adjon szivedbe, mert ezekre szükséged van. Szükséged van ezekre elsõsorban azért, mert testvéredtõl elidegenített a rajta észre vett és megfigyelt hiba. Ha pedig Krisztus nemes jellemének csak egy parányi részével rendelkezel is, a felfedezett hibák közelebb vannak testvéredhez. Vagy a mi jó Megváltónkat, az örök szeretetet nem a mi hibáink, bűneink vonzották hozzánk közelebb? Hogyha tehát tévelygõ testvéreddel

szemben mindent elfedezõ szeretet ébred szivedben, akkor elmehetsz megfeddeni õt. Akkor, de csak akkor vagy az e hivatásnak megfelelõ lelki helyzetben. Akkor szent angyalok kísérnek utadon, kik arra várnak, hogy munkád eredményét hírül vigyék a mennybe. Lukács 15, 7. 10. Azért mégegyszer. — Hallgassunk testvéreink hibáiról mások elõtt! Ha viselkedésük velünk szemben nem mindig olyan, mint amilyent mi szeretnénk, ne igyekezzük ezt részükrol rosszakaratnak minõsíteni. Hogyan kereshetsz testvéred véletlen viselkedésében rosszakaratot te, aki tudod, hogy minden javukra szolgál azoknak, akik Istent szeretik. Ha pedig mégis azt teszed, azzal azt mutatod, hogy kételkedsz az Istennek hozzád való szeretetében. Ellenkezõleg. Gondold mindig, hogy épen ez az az út, melyre az élõ szeretet és hûség, Krisztusban való tökéletesség elérésére szüksége van! . . .

Az Istennek erõs fundamentuma megáll, melynek pecsétje ez: „Ismeri az Ur az õvéit.“ 2. Tim. 2, 19. Az Isten gyermekével csak az történhet, ami tökéletessé válásához szükséges. Gondolkodjunk csak rajta, hogy miként kellett Mózesnek, az Egyiptomi trónörökösnek juhásztorrá vedleni, vagy hogy miként lett József, az elõkelõ Potifár házában kedvelt lakója börtönlakó. — És miért? . . .

Gyülekezeti tisztviselõk, különösen kiknek kezükön missziópénz forog, annak hûtelen kezelésével gyanúsítatnak sokszor a gyülekezeti tagok által. És miért? . . . Vajjon mi, akik a vagyonkezelés, számontartás és könyvelés dolgában talán egyáltalában nem ismerjük ki magunkat, megítélhetjük-e mi a helyzetet helyesen? Sõt, még ha tökéletes ítéletet tudnánk is mondani, ki tett bennünket bírónak a mi testvérünk felett? És nem igaz-e a szó, hogy nemsokára lángoló szemekkel jelenik meg az Ur és minden szolgáját felszólítja, hogy sáfárkodásáról számot adjon? Vajjon az Ur Jézusnak Péterhez intézett szavai: — „Ha akarom, hogy õ megmaradjon, (ha megtûrom tisztségében mig eljövök) mi közöd hozzá? Te kövess engem!“ János 21, 22. — ránk nézve elvesztették volna érvényességüket?

Azt a tényt, hogy a bűn keletkezése óta mindig az Ur szolgálatában állott, sokan merész feltevésnek mondják, pedig egy kis ala-

pos megfigyelés megerősíti azt. A hívő ember pl. meg van győződve arról, hogy az ő életében minden esemény, legyen az szomorú vagy örömteljes, nevelési céljának elérésére szolgál. De vajjon ehhez a „minden esemény“-hez hozzá számíthatjuk a hívő bűneit és lelki összeomlásait is? Ha Isten gyermeke ezek által igazabb ismeretre jut, akkor legelsősorban ezek számítandók be. Ez által megismétlődik ama fiatal bűnös asszony tanulságos esete, ki a farizeus Simon házában mély bűnbánattól indiitva könnyeivel áztatta az Ur Jézus lábait és fejének hajával száritgatta azokat. Erről a megtért bűnösről azt mondja az Ur: „Neki sok bűne bocsátott meg, azért igen szeret; akinek kevés bocsátatik meg, kevésbé szeret.“ Luk. 7, 47. E szavak világánál megértjük aztán a gyilkos Mózes, a parázna Dávid és a vérengző Pál ragaszkodását és szeretetét is. „Aki közületek bűn nélkül való, az vesse rá az első követ.“ János 8, 7.

Ha Isten szolgálóiban emberi hibák és bűnök tűnnek elő, az nem jogosít engem arra, hogy az Evangélium hirdetésének munkáját hamisítványnak állítsam és ezzel gyengítsem saját hitemet. Isten szolgálóinak egész sorozatát tárja elém a biblia, kik kisebb nagyobb bűnökbe estek. Vajjon Sámuel Istenbe vetett bizodalma megrendült-e, mikor látta az Éli fiait által gyakorolt nagy igazságtalanságokat? Nem, hanem annál nagyobb éberséggel őrködött saját szive felett, hogy valamikor a bűnnek hasonló példájába ne essék! Olvasunk-e az egész írásban arról, hogy elégedetlenkedett volna az Ur előtt, mert Isten nagy jósággal és türelemmel hordozta a főpap fiait, dacára az ő sok vétkeiknek? Nem, „hanem hagyta az igazságosan ítélőre.“ 1. Péter 2, 23. A mindeneknek Ura pedig megértette Éli fiainak gonoszságát, meg Sámuel jámborságát is, és nagy türelemmel és jósággal hagyta megérni mind a kettőt — a buzát, meg a konkolyt is.

Ő bár inditanának az Isten munkájában felfedezett és megfigyelt hibák mindnyájunkat gondos önmegvizsgálásra! Talán ennek, vagy amannak a bűnnek mi is okozói vagyunk hitetlenségünk, hibánk által és korlátozzuk annak előrehaladását, azzal, hogy el-

hagyjuk a mindennapi ájtatos imádkozást! Bizonyos hibákat az Isten talán épen azért enged meg, hogy mások, látván annak rettenetes voltát, elkerülhessék azt. A munkát vezető és tisztviselő testvéreknek tehát nem gyanúsításra, nem a mögöttük való ítélgetésre, hanem igaz, szivből fakadó buzgó imádságra, mint egyedüli támaszra van szükségük. Ha mi láthatnánk, hogyan sorakozik mögöttük a gonoszság hada, hogy a legalkalmasabb időben a munka legérzékenyebb oldalát érintsék! Imádkozzunk, hogy Isten megnyissa szemeinket, hogy lássuk, de ne csak a gonoszság légióit, hanem mint Illés szolgálja, hogy „akik velünk vannak, többen vannak, mint akik velük.“ Így gondolkodván aztán joggal és örömmel énekelhetjük:

„Tied az ügy ó Jézusunk,
Mely lelkesít minket.
És mert tied, ugy bizhatunk
Tönkre sosem mehet!“

Koch A.

A mi példaképünk.

A mi megváltónk azért jött a földre, hogy az elsatnyult emberiségnek fáradhatatlanul szolgáljon. „Ő vette el a mi erőtelenségünket és ő hordozta a mi betegségeinket“, Máté 8, 17. hogy ő, az Ur, minden tekintetben szolgálhasson. Azért jött, hogy a betegség, nyomoruság és a bűn terhét eltávolítsa tőlünk. Az ő feladata az volt, hogy az emberiségnek tökéletes megújodást, gyógyulást hozzon; eljött, hogy békességgel, egészséggel és tökéletes jellemmel ruházza fel őket.

A nála segedelmet keresők körülményei és bajai igen különbözők voltak, de senki nem távozott segély nélkül, aki csak hozzá járult. Gyógyító erőnek folyama árada szét tőle, melytől az emberek lelkileg és szellemileg meggyógyultak.

Krisztus munkája nem köttetett sem időhöz, sem helyhez, mivel a beteg emberiség iránti szánalma is határtalan volt. Gyógyítási és tanítási munkálatai oly nagy kiterjedésűek voltak, hogy nem találtatott egész Palesztinában egy olyan épület, amely a hozzá özönlő embereket befogadhatta volna.

Azért ott volt betegfogadója Galilea hegyei-
nek pászitos aljában, az országutakon, a ten-
ger partján az iskolákban és mindenütt, ahol
csak betegekkel hozzá férkőzhettek. Meg-
ujulást hozó kezeit készséggel emelte áldólag
minden falu és város vagy tartomány bete-
gére és meggyógyította őket, amerre csak járt.
Ahol pedig az evangéliumi üzenet számára
nyitott sziveket talált, kegyesen biztosította
őket a mennyei Atyának irántuk való szere-
tetéről. Egész nap fáradhatatlanul szolgált a
hozzájárulóknak, az esetet pedig olyanoknak
szentelte, kik napközben kénytelenek voltak
családjuk fenntartásáról gondoskodni. Az em-
beriség gyógyulásának nagy felelősségét Jézus
magára vette. Felelőssége nagyságának tuda-
tában volt. Tudta, hogy mindenkinek pusz-
tulni kell, ha az emberiség alapszabályai és
céljaival határozott változás nem történik. Ez
a tény aztán oly sulyal nehezedett lelkére,
amelyet senki felfogni, vagy megérteni nem
tudott. Gyermekeveit, csak úgy mint ifjusá-
gát és életének aranykorát is egészen egye-
dül töltötte. Az ő társasága, az ő jelenléte a
mennyszágot jelentette a meggyötört beteg
embernek. Megpróbáltatások és kísértések
naponta akadtak utjába; naponta kellett a
bűnnek majdnem minden fajával érintkezésbe
lépnie; szemlélnie kellett, hogy mint gyako-
rol a bűn azon lelkekre hatalmat, akik nála
menedéket és szabadulást keresnek. Mindezek
dacára sosem fáradt el, sosem esett kétségbe.

Kivánságait minden tekintetben alárendelte
missziójának. Sőt életét is épen az tette
naggyá, dicsővé, hogy magát az atya akara-
tának mindenben alávetette. Mikor édesanyja
őt mint tizenkét éves gyermeket a farizeusok
és írástudók között a templomban ülve ta-
lálta és kérdezte: „Fiam, miért cselekedted
ezt?” így felelt: — és ez a felelet az ő élet-
működésének kulcsa — „Mi dolog, hogy
engem kerestetek? Nem tudjátok, hogy ne-
kem foglalatatoskodnom kell az én mennyei
atyámnak dolgaiban?”

Az ő élete a szüntelen való önfeláldozás
volt. Nem volt hajléka ezen a földön, kivéve,
ha barátai jóakarattól mint vándort befogad-
ták. Kész volt érettség a legszegényebb
földi életet élni, csak hogy a szűkölködők és
árvák, állandóan köztük járva segíthessen.

Kész volt minden tiszteletadás nélkül isme-
retlenül élni azon nép között, melyért oly sok
jót tett! Sőt mindezek dacára Jézus mindig
derült és türelmes volt, úgy hogy a szen-
vedők az élet és a békesség követét üdvö-
zölték benne. Figyelmét nem kerülte el senki
szükséglete sem. Egyformán intézte e szavait —
„jőjjetek énhozzám” — öregek, ifjak és
gy. rmekekhez.

Missziómunkájának idejéből nagyobbreszt
szentelt a gyógyításra mint a prédikálásra.
Azon szavai igazságát, miszerint nem azért
jött, hogy az embereket elveszesse, hanem
inkább, hogy megtartsa őket, bizonyították
csodatettei. Bármerre vette is volt utját, nagy
kegyelmességének híre mindig megelőzte őt.
Ahol aztán áthaladt, mindenütt hálaára indi-
totta azokat, kik kegyelmének részeseivé let-
tek, nagy örömmel próbálgatván a tőle nyert
erőt. Ezek köré aztán nagy sokaság gyűlt
egybe, hogy saját ajkukról hallhassák azon
nagy dolgokat, melyeket velük cselekedett
az Ur. Sokan voltak, kik életükben legelő-
ször az ő nyájasan csengő hangját hallották,
sokan, akik az ő nevét ejtették ki először
értelmesen, és akiknek az első arc az ő ke-
gyes, szelid arca volt, melyet életükben lát-
tak. És ezek vajjon miért ne szerették volna
Jézust? Vajjon miért ne hirdették volna nagy-
ságát? Hiszen ő áthaladva a városok és
tartományokon, hasonló volt egy hatalmas
folyamhoz, amely magából életet és örömet
áraszt.

Zebulonnak földje és Naftálinak földje
A tenger felé, a Jordánon túl
A pogányok Galileája,
A nép, mely sötétségben ül vala,
Nagy világosságot látta.
És akik a halálnak földében
És árnyékában ülnek vala,
Azoknak nagy világosság támadta.

(Máté 4, 15—16.)

A gyógyításnak minden művét arra hasz-
nálta fel Jézus, hogy az isteni alapszabályo-
kat az emberi szivbe oltsa. Ez volt munká-
jának főcélja. Földi javakat osztogatott, hogy
a sziveket a menny részére nyerje meg.
A zsidó nép tanítói között a legelső helyet
foglalhatta volna el, de ő inkább a szegé-
nyeknek hirdette az evangéliumot. Azért za-

rándokolt helységről helysége, hogy a szegényekkel megismertesse az igazság szavait. A tó partján, a hegyeken, az utcán, az iskolákban és mindenütt hallható volt, amint az írást magyarázta. Sokszor tanított a templomon kívül is, hogy tanításait a pogányok is hallják.

Krisztus tanítása és írásmagyarázása a farizeusok és írástudókéétól annyira különbözött volt, hogy ez a köznépek is erősen feltűnt. A rabbik főképp hagyományokra, emberi teoriákra és spekulációkra építettek, hogy később az Isten igéjének helyét is ezzel töltötték be. Ennek ellenében Jézus az őt kérdezőknek állandóan világos „Meg van írva,“ „Mit mond az írás,“ „Hogyan olvasod,“ idézetekkel felelt. A tanításra mindig kész volt, nem törődve azzal, hogy az érdeklődést barát vagy ellenség ébresztette fel. Az evangéliumi üzenetet pedig világosan és hatalmasan hirdette. Szavai mennyei világosságot árasztottak a pátriárkák és próféták tanaira, és az egész írás úgy tűnt fel az embereknek, mint az istenségnek újból való megnyilatkozása. Az Isten igéjének még sohasem tulajdonítottak hallgatói ily nagy jelentőséget.

Soha nem élt még Krisztushoz hasonló evangélista a földön. Ő a mennynek dicsősége, és mégis megalázta magát, felvette az emberi természetet, hogy ott férközhessen az embernek közelébe, ahol van. Minden népnek, úgy szolgának mint szabadnak, szegénynek mint gazdagnak az üdvösség üzenetét hozta Krisztus, a szövetség hatalmas angyala. Hirneve, mint a legnagyobb orvosé, töltötte be egész Palesztinát. A betegek távolról és közlőrl siettek az utakra, amerre ment, hogy tőle segedelmet nyerjenek. Sokan eljöttek csak azért, hogy nyájas beszédét hallhassák és kezeitől megérintessenek. Így vándorolt silány emberi formában ő, a dicsőség királya városról városra, faluról, falura, prédikálva az evangéliumot és gyógyítva a betegeket.

A népnél szokásos évi ünnepeken rendszerint jelen volt, ahol a ceremóniáktól eltelt embereknek mennyei valóságról beszélt, hogy így közelebb hozza őket az örökkévalósághoz. Bölcsessége kincsesházából mindenki számára hozott valami drágaságot. Szavait oly egyszerűen intézte hozzájuk, hogy azokat meg

kellett érteniök. Minden szomorkodónak és bajban levőnek a saját módja szerint segített. Küönösen gyengéd szeretettel viseltetett a bűnben szenvedő lelkekkel, kiknek erőt és gyógyulást hozott.

Ő, a tanítók legnagyobbika, azon módon igyekezett a nép közelébe jutni, amely nekik legismertebb, legbiztosabb volt. Az igazság gondolatait állandóan szent emlékezetekkel és érzelmekkel fonta egybe. Ugy tanította az embereket, hogy azok érezhették, hogy a nagy mester az ő érdekük és javukért dolgozik. Tanításai annyira személyesek, példázatai oly találók, szavai pedig oly részvételtjesek és nyájasak voltak, hogy hallgatóit elbűvölte. Felszólítási módjának egyszerűsége és komolysága minden szavát megszentelte. Oh mily tevékeny életet élt is Jézus! Napról napra látható volt, amint a szükség és nyomorlaktá helyeket felkeresi, hogy a csüggedőknek reményt, a lesújtottaknak pedig békét és nyugodalmat hozzon. Jóságos, szeretet és szájalomteli szívvél járt kelt, felemelte az elesettet és megvigasztalta a szomorodott szívvét. Megjelenésével áldást árasztott mindenütt.

A szegényekkel való munkálkodása közben alkalmat keresett arra is, hogy a gazdagokhoz férközzék. Így kereste az előkelő farizeus, a művelt zsidó főember és a római helytartó barátságát. Meghívásait elfogadta, ünnepeiken jelen volt, érdekeikkel és foglalkozásukkal megismerkedett, hogy ezáltal szíveiket a kifogyhatatlan, örök gazdagság számára nyerje meg.

Azért jött Jézus e világra, hogy megmutassa, hogy a magasból származó erő igénybevételevel lehet az embernek szeplőtelen életet élni. Lankadatlan türelemmel és részvétszülte készséggel igyekezett arra, hogy mindenkinek szükségleteit kielégítse. Szeretete és kegyelmének gyengéd fuvalatával messze ütötte a lelkekből a békételenséget és kételkedést, a gyűlölet helyét szeretettel és a hitelenség helyét bizalommal töltvén be.

E. G. White.

A munka növekedéséről.

Misszióegyesületünk 58. évről a mult he-
tekben kaptuk meg a jelentéseket.

Ezek a jelentések azt mutatják, hogy az 1920 ik esztendőben hatalmas dolgot cselekedett velünk az Ur. Az év folyamán megkeresztelt 19683 lélek bizonyosága annak, hogy Isten kegyelemmel hordozta evangéliumának hirdetőit és szeretettel őrizte népét. Egyesülettünk különböző területei közül az európai, mely 8289 lélekkel szaporodott, foglalja el a legelső helyet. A második hely az észak-amerikai területnek jutott, melynek tagjaihoz 6668 új tag csatlakozott. Ezt követi aztán az ázsiai 1538, azután a délamerikai 1256, ausztrál-ázsiai 624, délafrikai 435, és más területek 873 új taggal.

Ezidőszerint van 1287 felszentelt, 2966 próba és segédprédikátorunk. Könyvárusunk pedig 2332, akikkel együtt közel 7000 misszionárius fáradozik azon, hogy az isteni ígé magvait az egész földön elhintse.

Irodalmunkat 45 kiadó 99 nyelven terjeszti. A könyvárusok és a különböző misszióegyletek (gyülekezeti traktát-egyesület) által kb. 5.682,972,35 dollár került forgalomba. Bemissziócélokra 7,195,463,03, külmmissziócélokra 4,658,441,19 dollár folyt be.

Szanatóriumainkban, melyek, számszerint 33, a különböző országokban vannak, 156 orvos és kb. 2000 ápoló és ápolónő által az 1920 évben 27000 beteg ápoltatott.

Legyen áldott az Ur neve mindazokért, amiket erőteljes eszközök és egy gyenge kicsiny nép által cselekedett! Kérjük mi is a Nagyt, a Hatalmasat, hogy művét hazánkban is naggyá, erőssé növelje!

Minck A.

A tizenharmadik szombatnapon az adakozások beszédese előtt olvasandó fel!

A közép és nyugatkinai misszióterület igényei és szükségletei.

Ez a szó „Kina“ sokaknak csupán egy nevet jelent. Pedig szavahihető írók becslése szerint 426 millió lélek lakja Kinát. Ezen óriási néptömegnek több mint a fele misszióunióink területére esik. Középkínában hivatalos jelentés szerint százharminc-négy millió hatszáz-

nyolcvanhat ezer nyolcszáz, és nyugatkinában kilencvenkilenc millió kilencszáz hetvenkilenc lélek lakik. Isten népe az egész földön arra szenteli a tizenharmadik szombatikolai adományait, hogy e milliókhoz eljusson az Istenországáról szóló örömtüzenet.

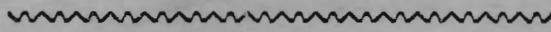
Ezen ország az 5 millióival a kereskedők legjobb piacát képezi a földön; a tőkepénzes felismeri a megmérhetetlen területeket ebben az országban, melyek bányászatra alkalmasak; a politikus szintén nem becsüli le az egyre felmerülő fontos kérdéseket, és foglalkozik velük. Az emberiség, a társadalom minden rétege, minden osztálya megtalálja a maga tennivalóját ebben az országban. És csupán a keresztyén ne találja azt meg? Vajjon mi az Isten népének szent kötelessége ezzel az országgal szemben? Az Isten népének olyan szerep jutott itt, melyet sem a kereskedő fufangjával, sem a politikus mérlegelésével, sem pedig a tőkepénzes az 5 millióival be nem tölthet. Csak az igaz keresztyéneknek, kik maguk is sóvárogva várják az Ur Jézus dicsőséges eljövését, osztályrészük, hogy ezt a nagy néptömeget, melynek ezrei halnak meg naponta anélkül, hogy az evangélium üzenetét hallották volna, Jézus ismeretére tanítsák. Olyan hivatás ez, mely megtermi a maga gyümölcsét alkalmas időben! Mely romlatatlan kincset biztosít számunkra!

Milliókról könnyebb beszélni, mint ezt a szármegységet valóban felfogni. Mennyi is az a millió? Még nincs egymillió napja annak, hogy Ésaías próféta könyvét írta. Még nem múlt el azóta egymillió óra, hogy Morrison Kantonban kikötött. Kinában pedig hat hónap alatt annyi ember hal meg, mint amennyi Londonban vagy New-Yorkban lakik.

Kedves testvéreim! Hogy ezeken a lelkeken elhivatásunkhoz hiven segíthessünk, adakozásainknak a lehető legmagasabb pontot kell elérni. Vegyétek kézbe bibliátokat, számlátokat meg abban, nem csak minden fejezetet vagy verset, hanem az 1. Mózes könyvétől a jelenések könyvének „ámen“jéig minden betűt! Ha aztán készek vagytok, kezdjétek újból és újból — tizszer, huszszor, negyvenszer, nem, nyolcvanszor kell azt megszámlalnotok, hogy a szükséges szármegységet megkapjátok! Körülbelül 80 biblia összes betűi

leszik ki Kína lakóinak létszámát! Mindezekre gondolva tegyük meg mindnyájan a ránk eső kötelességrészt és kincset gyűjtünk magunknak a mennyországban!

KÖNYVÁRUSÍTÁS.

Könyvárusaink.

Az evangéliumi mű ezen ágának kiépítésére az utolsó hónapokban lényeges határozatok hozattak, melyeket alul közlünk veletek.

A könyvárusítás fontosságát illetőleg majd mindnyájan szereztünk tapasztalatokat, de ti magatok, kik e munkában részt vettek, tudjátok jól, hogy ezuton jut el az utolsó tüzenet a néma követek által azon családokhoz

és lelkekhez, kikkel a prédikátor soha nem érintkezne. Ezért végtelenül fontos, hogy szívvel lélekkel az evangéliumi munkának, a könyvárusításnak élő kolporteur csapatunk legyen, kik el nem fáradnak, el nem csüggednek a hidépítésben.

Ez országban hét és fél millió ember lakik, kiknek hallani kell a bibliai igazságot, ezzel szemben jelenleg 43 kolporteur dolgozik, kiknek beosztása, fokozott kiképzése és szervezése most folyik. Ők önmagukat fenntartó evangélisták, kik biztos és előzékeny fellépésük által kell, hogy az emberek rokonszenvét megnyerjék és irataikat elhelyezhessék. A miskolci konferencia óta havonként emelkedett az elért eredmény; novemberben négyszer, decemberben ötször annyi volt a forgalom, mint októberben. Az Ur megáldotta igyekezetüket.

Mint hogy a könyvárusítás és vele kapcsos-

A Magyar-Missióterület évi je'entése 1921 január 1-től December 31-ig.

Helységek	Tagok sz.	Felv.		Tized		Szombatkisokola				13. Szomb. Ish. ad.		Hétközn. adakozás		Imanapi. adakozás		Kül. Miss. adakozás	
		ker.	szav.	K	f	tagok száma	áttag. szám	K	f	K	f	K	f	K	f	K	f
Alberti-Irsa	4	—	—	3470	—	6	5	172	—	136	—	82	—	212	—	—	—
Balatonfüred	3	—	—	1631	50	3	3	204	60	210	—	124	—	506	30	1200	—
Battonya	11	11	—	11622	—	10	10	757	—	77	—	200	—	398	—	35	—
Békés	27	6	—	26938	—	25	17	2223	60	317	—	464	—	1476	—	—	—
Békéscsaba	55	9	1	57960	70	52	50	4742	70	901	50	799	20	3774	—	911	80
Békésgyula	89	18	6	14032	15	96	85	7654	78	1339	32	1662	60	5717	40	—	—
Bonyhád	7	—	—	3909	50	6	5	325	20	399	—	157	70	410	—	30	—
Budapest I.	130	20	6	84602	86	114	70	9962	23	1994	77	1668	58	6726	—	2644	43
Budapest II.	80	11	1	111345	43	58	47	4059	74	1321	70	3418	64	7876	20	2231	20
Budapest III.	20	—	—	12469	70	22	16	1423	10	560	20	367	—	910	—	—	—
Csorvás	11	1	—	9618	—	10	10	1252	10	428	40	398	—	907	—	—	—
Dunakisvársány	4	—	—	946	—	4	4	231	—	10	—	20	—	264	—	13	—
Eger	16	3	1	17008	24	18	15	1666	32	190	90	211	20	1169	—	10	—
Gyulavári	15	4	—	12441	—	14	15	1273	20	144	40	254	—	502	—	75	—
Ják	3	—	—	1311	—	3	3	115	—	23	50	4	—	25	—	70	—
Kaposvár	14	4	—	10252	40	10	9	759	50	111	—	108	30	578	—	—	—
Kapoly	8	2	—	2369	50	7	8	311	—	35	40	16	50	88	—	—	—
Kecskemét	20	7	—	7594	80	20	12	552	32	187	50	275	50	1221	95	155	40
Kétegyháza	12	1	—	8414	30	11	11	466	70	30	—	104	—	164	—	—	—
Kiskunfélegyháza	6	3	2	8989	01	11	9	954	34	83	—	183	90	60	—	28	70
Komárom	3	—	—	2126	—	3	3	309	—	94	—	192	—	19	—	360	—
Lovasberény	6	—	—	4922	40	7	7	256	70	166	—	104	—	165	50	47	—
Miskolc	48	14	1	65335	35	46	33	4595	80	1405	—	1654	55	3000	40	12	—
Nagykanizsa	10	—	1	13054	90	8	8	624	—	268	—	151	40	1479	40	8350	42
Nagyveleg	16	—	—	6759	02	16	16	529	64	213	90	97	10	514	70	128	10
Nyiregyháza	8	2	—	11359	—	7	6	2061	55	523	15	551	—	1450	—	20	—
Pákozd	3	—	—	1838	—	3	3	266	—	84	—	90	—	167	—	70	—
Rődöny	8	—	—	16270	—	7	7	921	—	247	—	512	—	813	—	518	—
Sarkad	38	1	—	20668	30	37	31	2398	98	480	50	63	—	1246	—	805	—
Szarvas	7	—	—	7886	60	7	7	263	—	320	—	18	72	660	—	—	—
Sopron	7	2	—	16696	44	8	7	1310	90	547	60	322	40	904	—	1022	70
Vál	11	1	—	3762	45	9	8	561	21	251	30	111	60	641	10	80	52
Különállók	24	14	2	20320	80	—	—	1203	70	30	—	520	90	295	—	150	—
Adakozások	—	—	—	3658	58	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Összesen :	724	134	21	730783	98	658	540	54406	91	13631	04	14907	79	44439	95	17888	27

latosan a kiadóhivatal és nyomdatizem növekedését reméljük, szükséges volt a jövőre való tekintettel a könyvárusítás munkájában való alkalmazást szabályozni.

A Miskolcon tartott területi bizottsági ülés idevonatkozó határozatait ezért szíves tudomástokra hozzuk:

a) A könyvárusok állandó és alkalmi könyvárusok csoportjára lesznek felosztva. (A próbaidő lejártá után.)

b) Az állandó könyvárusok az egyesület részéről igazolványt fognak kapni, hogy ők önmagukat fenntartó misszionáriusok.

c) Hogy ha a könyvárus három hónapig elfogadható megokolás nélkül nem küld jelentést, el lesz bocsájtva.

d) A könyvárusokat támogató alapra a befizetés havonként 30 K-ról 90 K-ra emeltetik föl. Betegség esetén a következő támogatást nyerik a könyvárusok:

családosak nagyvárosban naponta 60 K
nőtlenek " " 45 "
családosak vidéken " " 45 "
nőtlenek " " 30 "

Ezen támogatások a gyülekezeti vezető és a könyvárus vezető írásbeli igazolására lesznek kiszolgáltatva az egyesület pénztárnoka által.

e) Azok a könyvárusok, kik az utcákon árulnak, vagy magukat katolikusoknak adják ki, el lesznek bocsájtva.

f) Konferencia alkalmával minden könyvárusnak az utazási költség és a második lakás lesz engedélyezve. Ezenkívül az állandó kolporteurök a következő napidíjat kapják:
családosak... 100 K
nőtlenek... 75 "

Ezen pontok célja a kolportágot rendes misszióággá kiépíteni, hogy a mindjobban növekedő követelményeknek eleget tudjunk

A Magyar-Misszióterület misszió- és traktátégyesületeinek évi kimutatása 1921 január hó 1-től december hó 31-ig.

Helységek	Jelentések	Misszió-látogat.	Bibliaóra	Elküldött levelek	Beérk. levelek	Folyóirat csoport.	Új előfizetők	Nyomtatvány		Folyóiratok		Bevétel	
								oid.	szán	el-	el-	K	f
								elaj.	elarus.	ajánd.	árusít.		
Alberti-Irsa	3	34	37	—	—	—	—	200	—	—	—	—	—
Balatonfüred	3	32	47	22	10	—	—	—	—	—	—	—	—
Battonya	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Békés	21	406	188	10	—	—	—	—	10280	—	—	—	3937
Békéscsaba	22	470	265	3	—	—	—	—	17807	370	2000	—	5704 58
Békésgyula	29	1884	814	36	4	—	—	—	20369	—	—	—	14404 10
Bonyhád	4	192	74	—	—	—	—	—	104	—	—	—	120 20
Budapest I.	94	1597	2264	223	79	—	—	—	61656	—	—	—	20495 50
Budapest II.	49	576	1212	198	82	—	—	613	14149	907	—	—	6403 60
Budapest III.	16	141	267	73	6	—	—	2928	770	—	—	—	640 —
Csorvás	28	220	160	9	—	—	—	—	2836	—	1000	—	1479 —
Dunakisvársány	2	13	4	2	7	—	—	54	160	—	—	—	— —
Eger	9	90	93	24	8	—	—	—	—	—	—	—	2000 —
Gyulavári	5	362	189	4	2	—	—	—	22273	—	—	—	7179 —
Ják	3	45	83	4	4	—	—	32	589	—	—	—	213 —
Kapoly	6	102	267	66	123	—	—	185	8600	150	450	—	2184 72
Kaposvár	10	182	201	17	2	—	—	528	715	—	—	—	313 —
Kecskemét	12	97	135	68	17	—	—	—	—	—	—	—	1053 —
Kétegyháza	8	10	50	—	—	—	—	—	—	—	—	—	— —
Kiskunfélegyháza	3	10	42	1	—	—	—	—	—	—	—	—	— —
Komárom	3	27	113	12	5	—	—	112	—	—	—	—	— —
Lovasberény	7	133	160	44	25	—	—	—	1199	—	—	—	683 —
Miskolc	20	403	1150	103	19	—	—	—	7666	—	62	—	5570 77
Nagykanizsa	6	203	60	247	104	—	—	1457	14776	—	4	—	3387 90
Nagyveleg	34	229	259	47	27	—	—	93	1767	—	—	—	518 —
Nyiregyháza	5	412	165	3	4	—	—	200	1600	—	2750	—	2818 —
Pákozd	3	36	30	20	6	—	—	—	—	110	—	—	— —
Rödöny	7	141	231	95	71	—	—	—	—	—	—	—	— —
Sarkad	10	744	133	4	—	—	—	—	12110	—	—	—	2475 —
Sopron	8	32	327	45	61	—	—	970	1300	—	—	—	230 —
Szarvas	7	150	60	4	—	—	—	—	3114	—	280	—	850 —
Vál	9	943	532	75	84	—	—	266	1963	—	72	—	1426 05
Összesen:	446	9816	1.012	1459	750	—	—	7638	214803	1537	6618	84605	42

tenni, evangélistáink rendszeres és tervszerű munkája által. Reméljük, hogy e határozatok a könyvtáros mű áldására lesznek és betartásuk által a magasra tűzött célt az Ur segítségével elérjük.

Mit végeznek a mi irataink.

Nemrég könyvtárosítás közben egy olyan helyre jutottam, ahol az embereket az isteni igazságokkal szemben túl ridegeknek találtam, annak dacára, hogy ők, szerintük a legjobb keresztyéni közösségnek örvendenek. Tapasztalatom pedig, hogy az ilyen emberek előtt különösen nehéz az igazságról bizonyosságot tenni. Mielőtt tehát e helyen munkába kezdtem volna, buzgó szívvel fohászokodtam Megváltómhoz, azután megkönnyebbülve, megerősödve léptem be az első házba. Ott barátságos asszony fogadott, aki a neki felajánlott füzetkét meg is vette, távozásomnál pedig visszatartott, úgymond, örömteljes dolgot kell velem közölnie, mely kb. fél évvel ezelőtt házában történt. Mivel azonban munkám csak akkor kezdtem, kértem őt, hogy rövid legyen. Erre ő könnyes szemmel, hálásan nézett rám és a következőket mondta: „Ön fiamat a gonoszoknak útjáról az életnek útjára vezette azáltal, hogy neki a „Vezércsillag“ című füzetkét eladta.“ Erre én is tisztán emlékeztem az ágyban fekvő fiatalemberre, amint bejövetelemnél azt kérdezte, hogy mi szépet hoztam, amire én így feleltem: „Életnek kenyérét, mely a mennyből száll alá.“ Azután megmutattam mindent, ami nálam volt neki, egyes fejezeteket felolvastva, mire ő a „Vezércsillag“ és az „Igazság Hordozóját“ megvette, melynek anyaga az Urban való öröm volt. Azután még azt mondtam neki: A jó Megváltónak nagy szomorúságot okozunk, ha saját utainkon járunk, olvassa azért szorgalmasan bibliáját, Istennek beszédét. A földi nélkülözésekre vonatkozólag biztosítottam őt, hogy a jó Isten minden nélkülözést gazdagon kárpótol az új földön. Békességét pedig, melyet a világ nem ismer, már ezen a földön nekünk adja. Azután imádkoztunk együtt, és mert fájdalmairól panaszkodott, megjegyeztem még, hogy Isten csak fájdal-

mak és szenvedések által formálhat bennünket azzá, amire választott és, hogy mindennek az Ő nevének dicséretére vannak.

Minekután mindezek élénken felelevenedtek lelkemben, megkérdeztem az anyát, hogy beszélhetnék e most a fiatal emberrel? „Nem“ volt a felelet. „Sajnos itt nem, de majd az új földön!“ Arra azonban megkért fiam, hogy üdvözlését önnök átadjam. Sokat, és mindig önről beszélt.

Bibliáját, melyet édesanyjától kapott, nem adta ki kezéből; sokszor mondogatta: „A jó Istennek biztosan vannak még gyermekei, és ugye édesanyám mi viszontlátjuk egymást az új földön és mind együtt ünnepeljük a szombatot!“ Ha pedig a szombat beköszöntött, figyelmeztető szavai — „mama, ma szombat van“ — sosem maradtak el. Édesanyja sokszor akarta arról meggyőzni, hogy a szombat ünneplése ránk nézve nem olyan fontos, mivel mi újtestamentomi keresztyének vagyunk, amire ő mindig ezt válaszolta: „Életnek igaz beszédei ezek“ és „Aki engem szeret, az én parancsolataimat megtartja.“ Ezek voltak utolsó szavai is.

Könnyekig meghatva, mély áhitattal szíveinkben járultunk az édesanyjával Isten trónja elé. Azután azt kérdeztem tőle: És ön nem szeretné szívét szintén megváltójának ajándékozni? „O, szívem már régen az Uré“ — felelte ő — én már megtértem, csupán fiam magaviselete okozott némi aggodalmat. Én erre komolyan kértem, hogy kövesse fia lábnyomát; csatlakozzon gyülekezetünkhöz. Mikor azonban ő kijelentette, hogy tagja egy másik gyülekezetnek és minden igyekezetem hiábavalónak látszott, elhatároztam, hogy e lelket minden tekintetben az Urnak ajánlom és ha az igazságot és az örökéletet igazán komolyan keresi, Isten egyesíteni fogja velünk.

Azt végtelenül sajnálom, hogy az időközben elhalt fiatalemberrel oly keveset beszélhettem. Ha azonban Isten úgy akarja, meglátom őt a feltámadás dicső hajnalán. A szombatról semmit sem szóltam neki, csupán a parancsolatokra hívtam fel figyelmét, és megjegyeztem, hogy boldog ember az, aki azokat követi. A szombati igazságot a bibliából megértve, hat szombatot ünnepeit és a hetediket meghalt... Prochnow A.

IFJUSÁGI ROVAT.

Krisztus és az ifjuság.

Az emberi életnek van egy rövid szaka, melyet tulajdonságainál fogva aranykornak nevezünk. Ez az a kor, mikor az ember leveti a gyermeki gondatlanságot, mikor szellemi és testi fejlődése tetőpontjára érve a komoly cselekvések mezejére lép. Az igazán komoly ember sokszor szeretné az élet erősen kifeszített vitorláját bevonni, hogy az aranykort csak egy időre is visszatarthassa; ámde mindez nem áll hatalmában. Az örök ifjuságnak, a kifogyhatatlan akaraterőnek és a soha szűnni nem akaró cselekvésnek hona a menny, az Isten, Krisztus és a bűn nélküli teremtett lények lakhelye. Csak onnan ered örök üdéség, örök ifjuság. A bibliai történelem, mely lehetővé teszi, hogy évezredeknek tekintsünk át, bizonyosságot tesz arról, hogy Istennek a történelemben való minden közvetlen beavatkozása ifjak (angyalok) által történt. Jézus Krisztus, aki az örök lét honát elhagyva emberré lett érettünk, cselekvésének idejéül szintén földi életének aranykorát tűzte ki.

Jézus gyermekkoráról nem sokat jegyez fel a biblia, az ő gyengéd szeretete azonban, mellyel a gyermekeket állandóan magához vonzotta, az első pillanatra sejteti a tanítvánnyal, hogy az arany kornak érvénye vagy

érvénytelensége, szerinte a gyermekkorban döntetik el. Ő, mint a mesterek mestere, sosem mondotta, hogy: Menjete el és tanítsátok a gyermekeket, hanem: „Engedjétek őket hozzám jönni.“ (Máté 19, 14.) Ő maga tanította őket, ő maga oltogatta a szenge szivekbe az isten ismeret tanát. Eszerint a keresztyén ifjuság nevelésének a gyermek első gagyogásánál kell kezdődnie! Aki pedig egyházunk érdekében a legnagyobbat, a legérdemesebbet akarja tenni, aki szívében viseli az Adventi gyülekezet legközelebbi jövőjét, az cselekedjék a gyermekek közt tartózkodó Krisztus szerint és biztos lehet, hogy fáradozásának sem gyümölcse, sem pedig jutalma el nem marad!

Minekután pedig Krisztus utkészítőjéül a szintén még ifju kereszteselő János küldetett, ő maga ifjakat választott, kiknél szívre, elmére és kitartó vállakra számíthatott nagy eszméje megvalósításánál. Ezeknek az ifjaknak aztán mesterükké, tanítójukká lett, hogy a földről való távozása után őt, a mestert, a tanítót helyettesítsék. Elméleti tanításait mindig gyakorlatival fűszerezte, (Apcsel. 1, 1.) habár tanításai anélkül is hatalmasak voltak, olyanira, hogy a nép bölcsei csodálkoztak, a tudatlanai pedig eliszonyodtak azokon. Márk. 1, 22. Nyájasan csengő beszédeivel pedig a lábánál ülő tanítványok tudásvágyát annyira felkeltette a csodás názareti ifju, hogy ők mindent feledve e kérelemmel járultak hozzá: „Mester, taníts minket is!“ Luk. 11, 1.

A MAGYAR IFJUSÁGI EGYLETEK NEGYEDÉVI JELENTÉSE.

1921 IV. negyed.

Az ifjusági csoportok nevei	Kímüt. átl. sz.	Misszió látogat.	Biblia órák	Elküld. levelek	Beérk. levelek	Iratok oldal száma		Bevétel	
						Elaián.	Elad.	K	F
Budapest I.	15	198	342	63	12	—	2005	2111	60
Budapest II.	21	101	277	49	16	368	320	121	—
Budapest III.	10	57	89	4	—	—	—	289	—
Békéscsaba	14	210	80	—	—	—	4000	500	—
Békésgyula	25	123	97	16	9	—	1213	765	—
Miskolc	17	23	33	3	—	56	4224	3465	—
Nagykanizsa	3	57	71	30	15	600	1680	273	10
Sopron	5	4	57	9	6	132	—	—	—
Összesen:	110	773	1043	174	58	1156	13442	7533	70

A nagy mester pedig ugyanaz ma is. Ő ma is keres ifjakat, kik készek az Ő lábainál tanulni; akik szívüket az isteni szeretetre, elméjüket az evangéliumi üzenet hirdetésére és vállaikat kitartó cselekvésre néki áldozzák. Keres olyan ifjakat, kik vállalkoznak az ő nagy eszméjének immár befejezésére ezen a földön. Olyanokat keres, kiket mint tanítókat, küldhet ki.

Megfigyelésre méltó, hogy milyen céltudatosan oktatta Krisztus a tőle tanulni vágyó ifjakat. Tanításainak sorozatait átkutatva nem találjuk sehol, hogy valamikor a saját személyét kiemelte volna, hanem mindig azt, aki őt küldötte. János 12, 45.

Hogy ezt mért tette az Ur, kinek joga lett volna valamelyes elismerést saját magának is tulajdonítani, azt mindenki tudni fogja. Hogyne tudnók, hiszen ismerjük az emberi természetet, amelynek legfőbb dolga az elismerés, a magasztaltatás hajhászása! Ime kedves ifju tanítványa az Urnak, ettől akart mestered megmenteni! Ezt akarta mélyen, kiolthatalanul szivedbe vésni, hogy tanítványaid körében sohasem a te személyed, hanem azé, aki téged küldött, legyen a központ! Azt akarta, hogy azt a magasztos eszmét magadba szívjad, hogy igazán nagy csak az lehet, aki szolgálni tud; igazi csodálkozásra csak az a tanító ragadhatja hallgatóit, aki a figyelmet arra tereli, aki őt küldte; igazi kitartást csak az érhet el, aki állandó összeköttetésben áll Jézussal és ezt tanítványai részére is igyekszik megszerezni.

Krisztus elméleti tanításai közben nem csak maga, de tanítványai által is gyakoroltatta a munkát. Ki ne ismerné azt a kedves képet,

mikor az anyafecske repülni tanítgatja fiacskáit? Egyenkint csalogatja ki őket a fészekből, hogy velük a legközelebbi tárgyhoz, onnan meg vissza repüljön. Ezt cselekedte Jézus, a nagy Tanító is, mielőtt tanítványait magukra hagyta volna. Márk 6, 7. Milyen nagy volt aztán az öröm ez első repülőgyakorlatról való visszatéréskor, mikor azt mondhatta a tanítványokból lett ifju tanító sereg, hogy: „Uram, a te nevedben még az ördögök is engednek nekünk!“ Lukács 10, 17. Tapasztalatuknak legegyszerűbb és leghelyesebb kifejezése volt ez. Kezdték megérteni, hogy ha Krisztus nevével kimennek, nincs hatalom, mely megakadályozhatná őket munkájukban. A nagy Mester pedig, látva a tanítványok lelkesedését és teljes odaadását, csak annyit mond: „Imé látom a sátánt mint a villámlást lehullani az égből!“ Mert — ugymond — ha tanítványaim ilyen meggyőződéssel, ilyen hittel és munkakészséggel mennek ki, annak más következménye nem lehet, minthogy elesik, legyőzetik a nagy csábító! És, mert ti ily készséggel veszitek fel vele a harcot, „imé még többet adok néktek!“ Lukács 10, 18—19.

Kedves ifju testvérem, ki hasonló vagy a még magában repülni nem tudó madárfiókához, téged is küld az Ur! Néked is mondja e szavakat: „Kibocsátlak benneteket, mint juhokat a farkasok közé, de ne féljete, mert imé én veletek vagyok minden napon a világ végezetéig.“ Máté 10, 16; 28, 20. Menj ki, kezd meg a munkát, melyet mestered ró reád! Ha pedig hitet, odaadást tapasztal nálad, téged is biztosít majd mondván: „Imé még többet adok néked!“

A MAGYAR IFJUSÁGI EGYLETEK ÉVI JELENTÉSE.

Az 1921-ik évről.

1921	Kimut. átl. sz.	Misszió látogat.	Biblia órák	Elküld. levelek	Beérk. levelek	Iratok oldal száma		Bevétel	
						Elajánl.	Elad.	Á	F
I. negyed	183	284	256	66	18	1299	3999	1421	—
II. negyed	103	282	356	117	11	1441	7692	3253	26
III. negyed	146	432	257	159	56	204	5848	2561	—
IV. negyed	110	773	1043	174	58	1156	13442	7553	—
Összesen :	441	1771	1912	516	143	4100	30981	14788	26

Ha pedig a reád bízott munkát elvégezted, tanítód különösen megjutalmaz hűségés szolgálataodért. A jelenések könyvének második és harmadik fejezetében a jutalmat hét különböző formában ismerteti. Igérete szerint enni ad az életnek fájáról. Jelen 2, 7. Azután: „Aki győz, annak nem árt a második halál.” 11. vers. és az elrejtett manna lesz eledelvé. 17. vers. „Néked adom a hajnal csillagot; fehér ruhákba öltöztetlek, oszlop leszel az én Istenemnek templomában és velem együtt ülsz majd az én királyi székemben. Jelen. 2, 28; 3, 5. 12. 21.

Lovass Eszter.

Bibliai kérdések és feleletek.

1. Ki volt az az ember, akit egy utódja, anélkül, hogy valaha is látott volna, „atyám”-nak szólított?

2. Meddig kell a halottaknak egymásra várakozniok?

3. Ki volt az a nyolc személy, aki a szentírás szerint kétszer halt meg?

A megfejtéseket kérem számozva, bibliai versekkel ellátva, négy héten belül Budapest, Greguss u. 10 f. 2. küldeni. A helyesen megfejtők számát az „Evangéliumi Munkás” következő számában közölni fogom.

neveit

Lovass Eszter.

KÜLÖNFÉLE.

Rendeztek-e családi istentiszteleteket?

Sajnos, az utóbbi időben számos oly keresztyén család van, ahol elhanyagolják a mindennapi családi istentiszteleteket. Vannak oly adventista családok is, ahol rombadőlt a családi oltár. Ahol ez megtörtént, ott igen nagy lelki kárát látták ennek.

Az atya képviseli a családban a papi tiszttséget. Nem elég, ha az apa egyedül, félrevonulva, hívja minden reggel és este Istent segítségül. Maga köré kell napjában kétszer egész családját gyűjteni s papi tiszttségnek

megfelelő módon kell Istenét imádni. Sajnos azonban az apa nem mindig keresztyén is egyuttal. Ilyenkor az anyára hárul a magasztos hivatás, hogy családját Isten nevének segítségül hívására tanítsa. Ahol így cselekszenek, ott igen nagy lelki áldását látták ennek.

Sokszor igen sürgős munkánk van. Azonban ez soha se legyen ok arra, hogy istentiszteleteinket elhanyagoljuk. Napi tevékenységünket kezdjük a reggeli áhitattal. Sokkal eredményesebben, nagyobb örömmel, bizalommal és lelki nyugalommal végezzük ezután munkánkat is. Csak ha előbb Isten segítségét kértük, akkor remélhetjük az isteni segítséget és a sikert munkánk végzésénél.

Ha a te otthonodban is rombadőlt a családi oltár, vajjon hajlandó vagy-e azt újra felépíteni? Vajjon nem vagytok eléggé meggyőződve, hogy végtelen lelki áldásokra szolgálna, ha a gyermekeket, kiket Isten néktek adott, naponta magatok köré gyűjtenétek s úgy kérnétek Istent, hogy egész napon át legyen védelmezőjük és oltalmuk? Ezt ne tekintsétek egy kötelességnek, hanem egy magasztos kiváltságnak. Isten legyen segítségetekre, hogy ezen kiváltsággal élni tudjatok s annak végtelen áldását lássátok!

A munkás hangulata.

Kedélyed hogy van hangolva, midőn reggel munkába mégy?

Nagyon könnyen megtörténik, hogy egy oly munkás, mint a könyvárus is, aki egyik családtól a másikhoz megy, aki egyik ajtóról a másikra megy, egyszer az elért sikernek örvend, a következő percben azonban már a sikertelenség következtében csügged el. Oly könnyű vesztesé lenni annak, aki egy perccel előbb még nyertes volt!

Ezen hangulathulámnak oka azonban csak egyetlen egy gondolat, melynek megengedtük, hogy szívünkbe lopózzék. A kedélyállapotnak ezen gyors és szeszélyes változását egy-egy pillanat körülményei okozzák. De az is lehet, hogy egy elhanyagolt reggeli imaóra s a hiányos előkészület az oka az egésznek

Pedig olyan egyszerű dolog kedélyállapotunkat egyensúlyba tartani s állandóan megőrizni munkakedvünket. Istenbe vetett bizalom, hit s megelégedettségnek kell szívünkbe költözni s akkor győztesen vonulunk ki, hogy győzzünk.

zet tagja. A távozó testvérnő temetése alkalmával alulírott, szépszámu közönség előtt tett bizonyoságot a Jelenések 14, 13. alapján az Isten gyermekeinek reménységéről. Kedves testvérnőnk az azon biztos reményben hantoltuk el, hogy őt viszontlátjuk a feltámasztás hajnalán.

Michnay László.

Nyugtázások. Az 1921 október 27—30. Miskolcon tartott konferencia alkalmával a következő testvérek jegyezték misszióadományokat: Kelemen J. 1000 K., Hagenauer J. 50 K., Michnay L. 50 K., Michnay L.-né 50 K., Tar I. 30 K. és Szlávi J.-né 10 K.

Isten áldása kísérelje az adományokat és az adakozókat!

Greiner S.

Halálozás. 1922 január 10-én hunyt el a mi kedves testvérnőnk, Ligeti Arnoldné, Miskolcon, aki két évig volt a miskolci gyüleke-

Testvérek figyelmébe!

A helybeli testvéreknek az „Utolsó Üzenet” különszámával tett szép tapasztalatai arra indítanak, hogy felhívjam a kedves testvéreket a tartományokban, hogy az ezzel az irattal tett tapasztalataikat, amennyiben azok különös jellegűek volnának, szíveskedjenek beküldeni. E tapasztalatokat aztán az „Evangéliumi munkás” következő számában közölni fogom. Cim: Budapest, Greguss-utca 10. f. 2.

Lovass E.

A Magyar-Missióterület negyedévi jelentése 1921 október 1-től December 31-ig.

Helységek	Tagok sz.	Felv.		Tized		Szombatiskola				13. Szomb. Isk. ad.		Hétközn. adakozás		Imanapi adakozás		Kül. Miss. adakozás	
		ker.	szav.	K	f	tagok száma	atlag. szám	K	f	K	f	K	f	K	f	K	f
Alberti-Irsa	4	—	—	555	—	4	4	22	—	—	—	—	—	180	—	—	—
1 Balatonfüred	3	—	—	1631	50	3	3	203	60	216	—	124	—	350	30	120	—
Bátonya	11	—	—	9642	—	10	9	335	—	77	—	133	—	398	—	35	—
Békés	27	3	—	11768	50	27	20	823	90	368	10	117	—	1476	—	—	—
Békéscsaba	55	7	1	16275	89	52	52	1081	19	520	—	320	—	3619	—	504	50
Békésgyula	89	9	4	60884	49	83	96	1690	42	203	60	629	—	5717	40	—	—
2 Bonyhád	7	—	—	1433	—	6	4	74	40	163	—	37	70	350	—	—	—
Budapest I.	130	9	—	25152	46	99	61	2560	50	710	20	517	66	5747	90	1229	73
Budapest II.	80	6	—	40284	81	69	50	1219	70	653	50	1217	54	7721	20	1916	60
Budapest III.	20	—	—	4384	—	20	15	425	90	270	20	170	—	890	—	—	—
Csorvás	11	1	—	2315	—	11	11	231	60	65	—	187	—	907	—	—	—
Dunakisvarsány	4	—	—	200	—	4	4	30	—	—	—	20	—	176	—	—	—
Eger	16	—	—	6636	74	16	14	702	70	31	—	67	—	1169	—	10	—
Gyulavári	15	2	—	2235	—	15	15	285	30	—	—	75	—	476	—	60	—
3 Ják	3	—	—	233	—	3	3	48	—	—	—	—	—	25	—	—	—
4 Kaposvár	14	—	—	4460	90	11	9	208	—	24	—	91	10	578	—	—	—
Kapoly	8	—	—	732	50	8	9	128	—	16	40	7	50	88	—	—	—
Kecskemét	20	2	—	5695	90	20	9	329	80	96	—	242	90	1189	23	23	—
Kétegyháza	12	1	—	6623	40	11	11	271	70	30	—	67	—	164	—	—	—
Kiskunfélegyháza	6	—	—	1767	—	6	4	105	—	10	—	95	—	60	—	3	70
Komárom	3	—	—	410	—	3	3	49	—	20	—	26	—	14	—	55	—
Lovasberény	6	—	—	1901	—	7	6	55	50	30	—	42	—	113	50	11	—
Miskolc	48	2	—	24826	63	49	28	1387	89	700	—	810	—	2917	—	10	—
Nagykanizsa	10	—	—	3098	60	7	6	171	—	87	—	54	50	1379	90	8180	42
Nagyveleg	16	—	—	2159	—	16	16	211	46	75	—	29	50	445	50	59	—
Nyíregyháza	8	1	—	2462	—	7	7	603	70	200	—	245	—	1420	—	—	—
Pákozd	3	—	—	495	—	3	3	82	—	25	—	33	—	130	—	—	—
Rödöny	8	—	—	3078	—	8	8	228	—	70	—	178	—	5.6	—	149	—
Sarkad	38	—	—	6473	70	38	28	691	70	256	—	34	—	1246	—	350	—
Szarvas	7	—	—	7886	60	7	7	263	—	320	—	18	72	660	—	—	—
Sopron	7	—	—	5245	47	7	7	303	20	352	—	110	—	679	—	155	—
Vál	11	1	—	1127	82	9	9	187	58	72	60	39	50	564	—	37	32
Különállók	24	—	—	5977	—	20	20	403	50	—	—	132	50	135	—	45	—
Adakozások	—	—	—	1003	16	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Összesen :	724	45	5	269110	03	659	551	15642	16	5655	60	5893	12	41/57	95	12954	27

**A Magyar-Misszióterület misszió- és traktátategyesületeinek
negyedévi kimutatása 1921 október 1-től december 31-ig.**

Helységek	Jelentések	Misszió- látogat.	Biblióra	Elküldött levelek	Beérk. levelek	Folyóirat csoport.	Új elő- fizetők	Nyomtatvány		Folyóiratok		Bevétel	
								old.	szám	el-	el-	K	f
								elaj.	elárus.	ajánd.	árusit.		
Alberti-Irsa	2	10	15	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Balatonfüred ✓	3	32	47	22	10	—	—	—	—	—	—	—	—
Baltonya	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Békés	27	300	150	10	—	—	—	9848	—	—	—	3750	—
Békéscsaba	26	215	129	—	—	—	—	17807	370	2000	—	3000	—
Békésgyula	25	301	254	10	—	—	—	—	—	—	—	2797	10
Bonyhád	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Budapest I. †	53	500	676	70	40	—	—	18253	—	—	—	7018	90
Budapest II.	57	186	315	75	38	—	—	4776	907	—	—	1787	—
Budapest III.	15	11	26	11	4	—	—	—	—	—	—	48	—
Csorvás	9	45	35	2	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Dunakisvársány	1	5	—	—	2	—	—	—	—	—	—	—	—
Eger	12	20	35	14	8	—	—	—	—	—	—	2000	—
Gyulavári	8	12	120	4	2	—	—	—	—	—	—	195	—
Ják	3	4	42	—	—	—	—	32	349	—	—	123	—
Kapoly	8	60	172	41	28	—	—	85	7476	—	—	1784	72
Kaposvár	11	81	101	17	2	—	—	416	715	—	—	313	—
Kecskemét	12	28	73	24	4	—	—	—	—	—	—	627	—
Kétegyháza	8	10	50	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Kiskunfélegyháza	4	10	35	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Komárom	3	6	28	4	2	—	—	—	—	—	—	—	—
Lovasberény	6	89	120	14	10	—	—	—	—	—	—	683	—
Miskolc	19	115	286	17	—	—	—	5812	—	—	—	1248	—
Nagykanizsa	2	36	39	13	6	—	—	3500	—	—	—	2270	—
Nagyveleg	8	83	120	18	8	—	—	64	—	—	—	24	—
Nyíregyháza	7	300	30	3	4	—	—	200	1600	—	2750	2818	—
Pákozd	2	10	13	8	4	—	—	—	—	—	—	—	—
Rődöny	8	36	51	29	19	—	—	—	—	—	—	—	—
Sarkad	5	683	49	—	—	—	—	—	—	—	—	705	—
Sopron	7	4	60	10	6	—	—	200	—	—	—	—	—
Szarvas	7	150	60	4	—	—	—	3114	—	280	—	850	—
Vál	9	258	104	14	16	—	—	—	391	—	72	279	67
Összesen:	367	3600	3235	434	213	—	—	933	78153	1277	5102	32271	39

„EVANGÉLIUMI MUNKÁS“

Megjelenik negyedévenként.

Kiadja:

Az „ADVENT“-kiadóhivatal Budapest, I., Krisztina-körut 167.

Szerkesztőségi bizottság:

MINCK A., LOVASS E., KOCH V.

Felelős szerkesztő: LOVASS E.

Advent-nyomda Ujpest, Árpád-ut 21.